

Fotoreport – pro kolegy s MPSV

Sociální situace v Mexiku není uspokojivá, asi 40% populace žije v chudobě, což znamená výrazně vyšší, než chudí lidé v rozvojených zemích. Bezdomovci, narkomani apod. bývají často ležící jen tak na ulicích – záběrná místa z hipster tvrtí, kde žije spousta mladých a cizinců.

Chudá žena vybírá jídlo z odpadků.

Podobných chudáků tu jsou celé tvrti, mj. kousek od centra. Fotka z centrálního náměstí v Mexiko City.

Žebrající indiánka.

Venkovská sanitka červeného kříže, drátěná žebra, bez zastřešení... V tštině venkovská nemá zdravotní pojištění, takže je vše velmi low-cost, aby to mohlo být pro potřeby i zadarmo.

Žebrající slepci. Doposud jsem neměl možnost setkat se se

státními sociálními pracovníky, i když asi existují, protože je po nich minimálně pojmenována jedna ulice v hlavním městě. Měli jsme možnost navštívit „ústav“ pro mentálně postižené, který založila pětice plynových zdravotních sester. Ty zřídily vlastní kongregaci se zaměřením na péči o postižené. Církev jim v nově vybudované pozemky a ony ze sbírek postavily komplex, kde bydlí asi tisíc mentálně postižených sebraných z ulice (bezdomovci), zpravidla ležáci, o které se již nemohly rodiny starat a tak je zkrátka nechaly na ulici. V „ústavu“ jsou velké společné pokoje pro deset osob. Stát a město přispívá necelých 15 tis. pesos měsíčně. Odhaduji, že zcela minimální náklady, za které je možné přežít, jsou cca 3000 pesos měsíčně.

na osobu. Pro představu - naše typická rodina utratí jen za základní potraviny přibližně 10 tis. pesos měsíčně. „Ustav“ přežívá jen díky veřejným sbírkám a donátorům. Nedá se říct, že by tu nebyl sociální stát. Jednotlivé státy i federace jako celek poskytují adekvátní sociálních dávek, například staví domy venkovským apod. Nicméně dopady jsou diskutabilní, například indiáni a venkované neudržují políčka i v daleko menší míře, protože jim stát poskytl jídlem apod.

Zdravotní péče je tu dost rozdílná a taky dost rozdílně drahá. Existuje i státní systém, který je zdarma, nicméně i venkov, ale i ve městech poskytuje bez registrace zdarma zdravotní a jinou péči církve. Na fotce ordinace v kostele. Církve rovněž provozují obchody v obcích, kde by to jinak nebylo rentabilní a zaměstnává lidi na venkově. Podotýkám, že stát je plně sekulární a církvi nepřispívá žádné peníze, v minulosti majetku zkonfiskoval, zejména na počátku dvacátého století, kdy tu byla protikatolická občanská válka vedená vládou. Na druhou stranu poskytovat církvi je součástí prestiže, snad i proto, že Mexiko je nejvíce katolickou zemí na světě, z tohoto důvodu nejbohatší Mexičané (včetně Carlosa Slima) jsou nejvíce církevními donory. Dalším zdrojem pomoci jsou kartely, které přerozdělují mezi lidi zprůměrně devadesát procent zisku, i proto jsou částí Mexika vládou v podstatě nekontrolovatelné, protože život obyčejných lidí, ale i policistů, vojáků a dalších je spojen s organizovaným zločinem.

Ze strany státu je vidět zejména osvícenost, například plakáty jak si umývat ruce, pro zamykat byt anebo tento, v Evropě by byl jistě kontroverzní, propagující jistou část zdravotního businessu

- potraty. (Záměrně používám business, protože tlak medicínské lobby je tu silnější, například se v celém Mexiku téměř nekojí novorozenci, protože se lidé bojí, že by novorozenci umřeli v důsledku nedostatku výživy zemřeli apod.)